

WAPIENNIKI

Najważniejszym bogactwem naturalnym Kielc był kamień wapienny. Na jego eksploatacji i przetwórstwie zbudowano w 4. ćwierci XIX wieku zręby przemysłu. W **Kieleckich Marmurach** powstawała galanteria marmurowa i wyroby kamieniarskie. W **kamieniołomach wapienia na Kadzielni i Wietrzni** tradycyjnie wydobywano kamień budowlany oraz na niewielką skalę wypalano wapno. Dopiero napływ kapitału, jakim dysponowali żydowscy przedsiębiorcy, osiedlający się w Kielcach od lat 60 XIX w. i budowa nowoczesnych wysokowydajnych pieców systemu Hoffmanna, zaowocowały powstaniem w Kielcach dużego ośrodka produkcji materiałów budowlanych.

Kadzielnia, położona tuż przy szosie krakowskiej linii kolejowej (stąd dysponująca własną bocznicą), i położona na wschód od niej

Wietrznia (rozbudowana i unowocześniona przez rodzinę [Zagajskich](#)) produkowały na dużą skalę doskonałe wapno budowlane, wywożone m.in. do Warszawy.

Jednocześnie przy obu, uciążliwych dla mieszkańców Kielc, zakładach, rozwijały się przedmieścia: przy Kadzielni Pakosz, przy Wietrzni kolonia robotnicza wzdłuż drogi do Sukowa, ob. ulicy Wojska Polskiego.

Kieledckie wapienniki zamknięto około 1960 roku, m.in. w związku z rozbudową nowoczesnych zakładów w Bukowej i Sitkówce.

